

*S holnap,
hogy dalt fakassz,
kilököd újra
öklöd
a levegőbe —*

KOVÁCS ISTVÁN

Szenteste

*Hófödte hegység,
uszonya földnek, télnek.
Ködmorzsoló fény.
A kirakatban kések.*

*Elhagyott varjú —
széndarabok a parkban,
s királyi szobrok
barbár hóalakban.*

*A századvég porlad
e csontcsiszoló szélben,
címerék kökeresztjein,
s karácsonyfán — a téren.*

*Én Széchenyit látom,
gyertyát gyújtunk,
a lángja
Ujjnyi Magyarország
a Pfeilgasse 3 a-ban.*

(Bécs, 1970. dec. 24.)